

Під час розгляду даного питання доцільно також звернути увагу на випадки, коли поліцейський зобов'язаний активізувати та відключати нагрудну відеокамеру під час несення служби. У п. 3.3 розділу 3 наказу Департаменту патрульної поліції України від 03.02.2016 № 100 визначено наступне: «нагрудна відеокамера (відеореєстратор) повинна активувуватись працівником патрульної поліції та знаходитись в режимі відеозйомки при будь-якому контакті з особами, зокрема, але не виключно: при оформленні дорожньо-транспортної пригоди; при перевірці документів; при арешті або затриманні особи; при поверхневому огляді; при загрозі використання фізичної сили, спеціальних засобів або вогнепальної зброї; при наданні допомоги особам; у випадках, коли усвідомлення особою факту відео фіксації її поведінки може сприяти вирішенню конфліктної ситуації».

Необхідно зазначити, що п. 3.5 розділу 3 зазначеного наказу визначає, що після активації нагрудної відеокамери (відеореєстратора) все спілкування повинно бути записано безперервно. Однак, на практиці ми бачимо безліч випадків порушень норми щодо безперервного відеозапису спілкування поліцейського з громадянами: не вмикання поліцейськими відеокамери чи навпаки, безпідставне її вимикання. Внаслідок чого втрачаються дані що можуть свідчити про вчинення некоректних дій з боку поліцейського, порушення ним правил етичної поведінки поліцейських.

З метою зменшення випадків зловживання поліцейськими можливістю переривання відеозапису, необґрунтованому вимиканню нагрудної відеокамери та забезпечення реального фіксування динаміки подій доцільно б було закріпити норми, що будуть встановлювати дисциплінарну відповідальність поліцейського за порушення вимог щодо ведення безперервної відеозйомки під час спілкування з громадянами.

Одержано 20.04.2017

УДК 351.74

Петро Миколайович Черніков,

курсант 3 курсу факультету № 2 ХНУВС

Науковий керівник: канд. юрид. наук Чижко К. О.

ВПЛИВ ПРАВОВОГО НІГІЛІЗМУ НА СВІДОМІСТЬ ПОЛІЦЕЙСЬКОГО

Одним із факторів, що впливає на роботу поліцейського – є його правосвідомість, тобто сукупність почуттів, поглядів, емоцій, концепцій, теорій, уявлень і настанов, які формують його суб'єктивне відношення до правових реалій. Особливий вплив на правосвідомість працівника поліції має правовий нігілізм, який являє собою різновид деформацій правової свідомості, що в більшості випадків виражається в зневажливому, байдужому, а також негативному

ставленні особи до норм права та правової діяльності в цілому. Причинами зневажливого ставлення до правових приписів – є сукупність як суб'єктивних, так і об'єктивних факторів.

Серед суб'єктивних чинників, що породжують деформацію правосвідомості у правозастосовчій діяльності поліцейського є зловживання своїм службовим становищем, з метою отримання певної користі. Тобто, поліцейський, який наділений відповідно до законодавства певними правами та обов'язками, вчиняє дії, які він не мав права вчиняти або ухиляється від вчинення дій, які він зобов'язаний був вчинити, з метою незаконного отримання майнової та немайнової користі від даного діяння, умисно ігноруючи приписи правових норм.

Наступним із домінуючих факторів, що впливає на правову діяльність поліцейського – є релігія. Незважаючи, що в більшості канонах релігійних вчень містяться положення, в яких закріплені загальнолюдські моральні цінності: право на життя, здоров'я, честь, гідність, які наповнюють духовно-правовий світ людини, але і виникають частково не сприятливі умови, що іноді суперечать нормам права, і в подальшому породжують правовий нігілізм.

Також можна виділити серед внутрішніх чинників, які породжують правовий нігілізм – незастосування чи неправильне застосування певних норм права під час здійснення своїх службових повноважень, у зв'язку з неправильним розумінням або і взагалі незнанням певної правової норми, що тягне за собою вчинення особою протиправних дій. Наприклад, працівник поліції проводячи обшук житла не дотримувався передбачених законом кримінальних процесуальних норм (які регламентують дану дію), наслідком чого стало невизнання її результатів, внаслідок чого винну особу може бути не притягнуто до відповідальності. У такій ситуації поліцейський може вважати, що саме «несправедливе» законодавство, а не його власні помилки призвели до того, що «злочинця не було покарано» і намагатися покарати злочинця самостійно.

Серед зовнішніх чинників, які зумовлюють деформації правосвідомості поліцейського варто виділити: політичну ситуацію, колізії в чинному законодавстві, рівень довіри та населення до органів поліції тощо.

Отже, правовий нігілізм який являє собою різновид деформації правової свідомості, що виражається в зневажливому, байдужому, а також негативно-му ставленні особи до норм права та правової діяльності в цілому впливає на діяльність працівника поліції негативно. Оскільки поліцейський виконуючи повноваження покладені на нього законом, повинен знати, розуміти і поважати чинні норми права та сприяти їх утвердженню.

Одержано 20.04.2017

